

תחת חזרוני, ושום איש ביטחון לא חלם לחשוד בי, לפני שדסקתי על דלת חדרו של הקליינט, פירקתי את הצמות, הורדתי את הגרביים ואת המשקפיים, וזרקתי את הכל, יחד עם הספרים, לחיק גדול."

★ * *

וְנָה, מַסְתַּבֵּר, צריכה ללמוד הרבה — מלבד עסקי המין — אם היא רוצה להיות מקצועית באמת. אחד השירים, למשל, שקסוויירה נותנת בסיסיה, חיים אין כסף, הוא: איך לצוד לקוחות באולמיהמורים. עסק מסובך ביותר, כשיאתה נכנס לגופו של עניין.

בפעם הראשונה שלה, היא נכנסה לי אולם כזה בשימלה שקופה לחלוטין — כשהיא ערומה לחלוטין מחתה. אפילו בלי תחתונים. כל המשחקים הושבתו, וז'ן חצי דקה מצאה עצמה קסוויירה מובלת בידי קציני הביטחון אל היציאה.

אבל מטעויות לומדים, ביהוד בחורות נבונות כמו קסוויירה — ובפעם הבאה היא עשתה את זה כמו שצריך. שיעור אחר: מאין לגייס בנות למוסד. דיילות הן תמיד מקור פוטנציאלי טוב: "בהתחלה, הן עושות את זה עם נוסעים עשירים, לרוב נשואים וזקנים, שהן פוגות במחלקה הראשונה, תמורת מתנות יקרות. אחרי זה, הן מגיעות בעצמן ל"מסקנה כי במקום לשבת ולחכות לנוסע מתאים, אפשר למצוא אותו בצורה שיטתית ומסודרת יותר."

מקור אחר: עקרות-יבית משעוממות ברברים עשירים: "הנשים יושבות שם כל היום בבית, מרגישות מתוסכלות, משועממות, ומוזנחות, שוכבות עם הגנן, עם מנקה החלונות, עם החלבן, עם כל גבר שהן מסוגלות להניח יד עליו. כמה זמן צריך לקחת להן להגיע למסקנה הז'נכונה?"

★ * *

כְּמוֹכָן, לֹא כָל מי שמגיעה למסקנה הנכונה, יכולה להתקבל במוסד יוקרתי כשל קסוויירה הולנדר. יותר מכל, הקרפידה קסוויירה תמיד לשמור על רמה במוסד: בנות אינטליגנטיות, מחונכות, בעלות התנהגות נאותה. היא הקפידה על שפה מנומסת, על יחס אדיב ללקוח, על נתינת תמורה מלאה עבור הכסף.

היא ידעה גם לקחת כסף, השירותי רגילי, הוול ביותר — חצי שעה עם אחת הבנות — עלה, ועולה, חמישים דולר. סיכוב שני — אפילו עם אותה בת — עוד חמישים, גיוונים מיוחדים, סיגנונות יוצאי דופן, מיפגשים קבוצתיים, סיפורים מאוזכיסטיים או סאדיסטיים — עשויים להגיע למאות דולר.

אבל אצל לקוחות כאלה, לכסף אין ערך, מסבירה קסוויירה. "כמה מהעשירים והמפורסמים מבין גבריה של אמריקה, קיבלו במוסד שלי מכות רצח, וזו להשר פלות איומות, לעלבונות, ליריקות. נקשרו ברשרראות, הוכו כשוטים, הולבשו כנשים, נצטוו לרוץ על ארבע ולנבוח ככלבים, ללקק כפות רגליים — ושלמו הון תועפות בשביל הזכות."

לא תמיד הסתיימו מיפגשים כאלה ב"טוב. באחת ההודמויות, התגלה לקוח,

גיים, אלקטרוניים, וסתם אביזרים מאול-תרים, וכשלא היו פיתקנים ואביזרים — עם מה שנותר.

★ * *

קְסוּוִירָה הוֹלְנֵדֶר לא זכתה בן יום — כלומר, בן לילה — במעמדה המכובד כמאדאם הראשונה של עיר-התעונות. כמו כל אמריקאי חרוץ וטוב, חסיד היוזמה הפרטית, עבדה קשה, מל-מטה למעלה, אם אפשר להתנסה כך, עד שהגיעה לאן שהגיעה.

לארצות-הברית היא הגיעה בעקבות

בסירוס מלא — שבנסיבות שונות יכול היה להיחשב לסורנוגרפיה קשוחה — היא מתארת כיצד פיתחה, בגיל 16, את חברתה לכתיה למישכב לסבי. היה זה, כמר בן, כבר זמן רב לאחר שידעה הכל אוי דות המין עם גברים. התגלית שהיא דור מינית, ושהיא מסוגלת ליהנות באותה מידה מחווייה מינית עם גברים זנשים, ואף יותר מכך עם שניהם יחד — היתה בשבילה משהו טבעי וגורמלי. "מאו שאני זוכרת את עצמי הייתי תמיד מיוחמת ללא הרף," היא מספרת. "כל מין, מכל

..דיילות רבות עוסקות בזנות,

כתוספת לעבודתן - אך רק

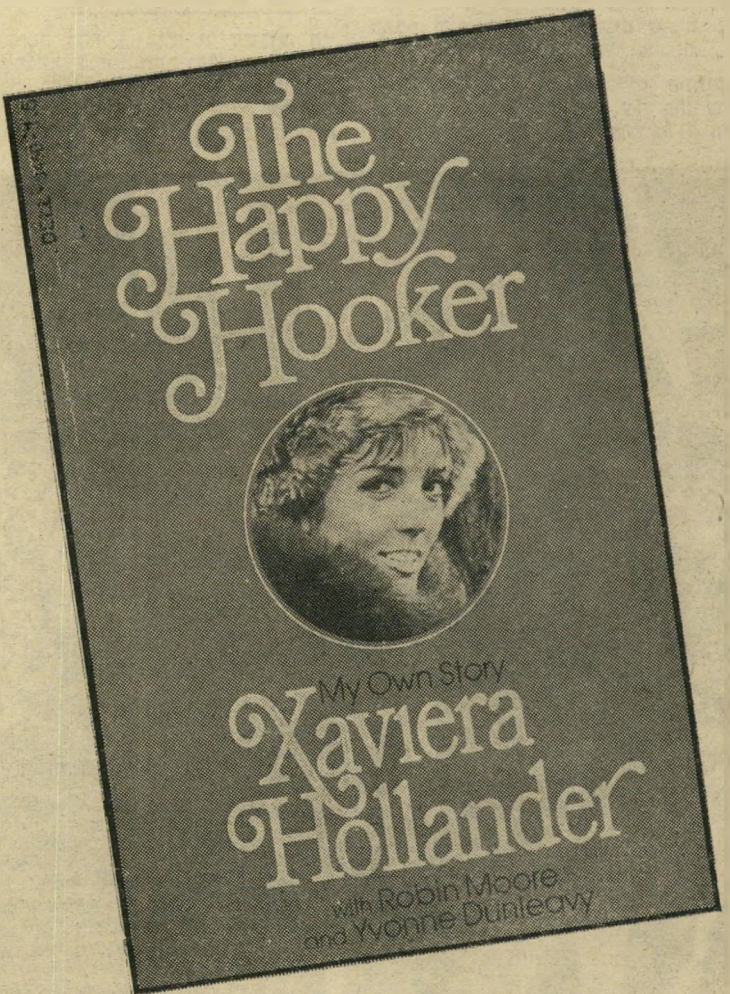
במוסדות מיוארים, כמו שלי."

אישי-עסקים אמריקאי שהתאהבה בו, לי אחר רומן ממושך, שבסופו השליך אותה גבר-חלומותי, החלה קסוויירה בחיים עליונים, כשהיא עובדת ביום כמזכירה, תוך ניצול הידע המושלם שלה בשפות, מנהלת בלילות חיים סוערים עד אור ה-בוקר. בהדרגה, הגיעה למסקנה הבלתי-

טוג, בכל מקום, בכל זמן — נתקבל עלי ידי בברכה. היה זה רק טבעי, בנסיבות כאלה, שאשלב לבסוף תענוג עם עסקים, ואהפוך ליצאנית."

★ * *

את שנותיה כתינוקת בילתה קסוויירה במחנה ריכוז יפאני באינדונזיה,

היצאנית העליזה: רביהמכר של קסוויירה

נמנעת, במצבה, שאם היא בין כה עושה את זה עם חצי גברי נירירוק בשביל ה-תענוג — היא יכולה כבר, באותה ה-דמנות, להרוויח גם קצת כסף. אך להרוויח קצת כסף, במקצוע הזה, לא היה כל כך קל כמו שזה נדמה. ב"תחילה, עבדה באופן פרטי, לקוח פה לקוח שם. אחר, עברה לעבוד אצל מא"דאם ידועה, זכתה שם לפופולריות רבה. הייתי היחידה בין הבנות," היא מספרת בהנאה, "שהיתה מסוגלת להיכנס אל קליינט שהתגורר במלונות-יוקרה כמו ה-פלאזה או הוואלדורף-אסטוריה, לאחר חצות — בלי שאנשי הביטחון ישליחו אותי החוצה. הייתי לובשת סוודר ישן, גדול, חצאית, גרביים לבנות ונעליים שטוחות, ועושה שתי צמות, מעולם לא השתמשתי כימעט באיפור, כך שתמיד היה לפני מראה צעיר, רענן, זוג משקר פיים, עם זוגיות פשוטות, שני ספרים

בתקופת מלחמת העולם השנייה, אביה, רופא יהודי-הולנדי, היה, עד המלחמה, בעל בית-חולים גדול באינדונזיה, שהיתה אז תחת שילטון הולנדי. אמה היתה גרמנית-צרפתית, אך למרות ההלכה, ראתה עצמה קסוויירה תמיד כיהודית. ההתייחסות למין היתה טבעית בין הוריה, וקסוויירה זוכרת אותם מסתובבים ליעתים ערומים בבית — ולעיתים אחרות אף יותר מזה. כאשר חזרה המשפחה, אחרי המלחמה, להולנד, היתה כבר קסוויירה בגיל בו יכלה לה טסל בנושא ברצינות בעצמה. היא עשתה זאת במרץ האופייני לה — עם גבר רים זנשים בלי כל גיל גנוע, בכל קומי בינציה כמותית וסיגנונית תחת השמש. היא עשתה זאת, בעת ביקול בדרום-אפריקה, כאשר לא היו שום גברים בי סביבה — עם כלב זאב נקני, וכאשר לא היו כלבים בסביבה — עם מיתקנים מיכי-

קסוויירה הולנדר

מוסד צמרת. הרמה — היא זו שמבטיחה כי הלקוח יקבל שירות נאות, סיפוק מלא תמורת כספו. היא זו שמבטיחה תנאי היי גיינה נאותים. "זה ההבדל בין מוסד צמרת כמו שלי, לבין זונות רחוב. את אלו, המטרידות עוברים ושבים זמפיות מחר לות וסמים, צריך לחסל. מוסדות כמו שלי — צריך לטפח ולעודד. אצלי הבנות הן יצאניות, ולא זוננות."

★ * *

סליחה, מזה התבדל בין חשתיים וברור מאוד, לדעת קסוויירה, "יצאנית יודעת גם לתת, לא רק לקחת. יודעת לגרום לגבר להרגיש כמו מלך —

כל מה שתמיד רצית

לדעת על איך להיות זונה -

ולא העזת לשאול.

אפילו כשהוא מאהב מחורבן, מיתמר לגור בה מטר וחצי, ויש לו פרצוף שרק אמא מסוגלת לאהוב. יצאנית טובה היא קודם כל, פסיכולוגית טובה: יודעת לחוש מה בדיוק רוצה אותו גבר, כשהוא בא לחיפש כאילו את גופה.

"זונה לעומת זאת, יודעת לתת לגבר רק דבר אחד: זיבה."

שיעורים נוספים של קסוויירה: איך מתנהגת יצאנית במיטה — איך היא בורקת אם ללקוח אין מחלת מין — איך היא מנצלת את כל 30 ימי החודש לעיבוד — איך מארגנים רשת שוחד — איך משקמים כמיהדות וביעילות את פעולת המוסד, לאחר פשיטה מיסטריתית.

בקיצור, כל מה שתמיד רצית לדעת על איך להיות זונה, ואיך לנהל בית זוןות — ולא היעזת לשאול.